

нѣ рѣка грѣшна. Егы фтасѣ ѿ работы да спомѣнѣте н мене грѣшнаго н родителѣ мн. а вѣ бѣ да проститѣ във семь вѣцѣхъ н въ бжцнхъ. аминъ. аминъ. аминъ: —

Другъ пергаментенъ рѣкописъ, апостолъ и евангелие, писани отъ сжщия попъ Никола, се пази въ руския светогорски монастырь Св. Пантелеймонъ. Тамъ гдето завършва апостолътъ, на л. 77^б, преписвачътъ е оставилъ приписка. Отъ нея виждаме, че попъ Никола работи въ Скопѣе въ времето на краль Милутина (1282—1321 г.) и пише книгата за „брата“ си попъ Гърдо отъ с. Виныкъ. Не е ясно, да ли подъ името „братъ“ тукъ да разбираме рожденъ братъ или духовенъ братъ. Въ скопската Църногория има село Виниче, а въ Кочанско има село Винаца, на лѣвия брѣгъ на Брѣгалница. Последното обаче не е влизало въ Милутиновата държава. Търсеното село може сега да не съществува. Датата на приписката ще се отнася къмъ 1313 г., когато Милутинъ побѣ тоурѣж. Действително, въ тая година единъ сръбски отредъ е помагалъ на гърцитѣ противъ нападенията на турцитѣ при Калиполи. Срв. по-долу надпись въ старонагоричката църква, както и Jireček, Geschichte der Serben, I, 346. Приписката на попъ Никола гласи:

Съвършнтелю боу слава въ вѣки аминъ, аминъ, аминъ. Писа сѣхъ снѣ книга въ Скопн градѣ попоу Грьдоу братоу мн ѿ Виныка въ дни Оуроша кралѣ Милоутина егда побѣ тоурѣж въ грьцѣхъ многа грѣшныи нѣресѣмъ Николѣ нмоу же нс ѿуство грѣхъ а вгѣство грѣхн. Тѣмъ же аще н гдѣ съгрѣшнѣхъ бжд(ж), лнбо съ дроугомъ глаж лнбо напнѣхъ сѣхъ бжд(ж), а вѣы понте исправаѣхъ, калоугернѣ, поповѣ, днѣцн, не кльнѣте нѣ процанте, а васъ бѣ; понѣ же не пише дхъ стн, нѣ грѣшенъ улѣкѣхъ. Медъ бо, аще н на корѣ нѣхъ блгн гѣ нс; слово бжнѣ, аще н грѣбо нс, нѣхъ бѣ хвалнт. Да помене бѣ родителѣ мн н кон мѣхъ въсхраннхъ, н даскала мн бѣ да прости пона Грьда, смоу сѣхъ писа снѣ книга, прости бѣ н мене грѣшнаго нерѣхъ Николѣ. Боу же нашемъ слава въ вѣки аминъ. (Споменик XXX, 43).

На л. 201^б на сжщия рѣкописъ има още една бележка, но да ли тя е отъ рѣката на попъ Никола или не,